

gen agter ikke at meddele afviste asylansøgere midlertidig opholdstilladelse, blot fordi de gennem længere tid ikke har respekteret afslaget på asyl. Det handler om tillid til og respekt for de afgørelser, der træffes af det uafhængige Flygtningenævnet.

Jeg finder det ikke overraskende, at der er asylansøgere, som er uenige i et afslag og derfor ikke vil respektere Flygtningenævnets afgørelser, men jeg finder det overraskende og også uforståeligt, at der er partier i Folketinget, som er klar til at underkende Flygtningenævnets kompetence og dermed nævnets faglighed.

Kl. 15.40

## Forhandling

**Elsebeth Gerner Nielsen (RV):**

Kan du hjælpe min mor? Tror du ikke nok, du kan hjælpe min mor, spurgte ét af asylbørnene, som for et stykke tid siden demonstrerede sammen med andre afviste asylansøgere nede på Slotspladsen. Ja, det var det spørgsmål, som de fleste af asylbørnene kredsede om, så snart de fik mulighed for at fortælle om deres liv i Danmark. Mødrene til børnene på asylcentre er ved at gå i stykker.

Af de 32 asylbørn, som Politiken for nylig interviewede, fortæller 9 børn uopfordret, at deres mor er syg, og at deres største ønske er, at mor bliver rask. Sådan ville danske børn med en syg mor også svare. Men børnene i Kongelunden, Sandholmlejren og i alle de andre lejre er ikke danske børn, de er børn fra verdens brændpunkter, sarte børn, børn med ar, børn, hvis mødre og fædre flygtede for at redde netop børnene – troede de.

Nu sidder de i et dansk asylcenter, mange af dem på såkaldte motivationsfremmende foranstaltninger og med valget mellem at lade deres børn gå til grunde i et dansk asylcenter eller at sætte børnenes liv på spil i f.eks. Bagdads kugleregn. Hvad gør en mor i sådan en situation? Hun bliver, men tæres op af bekymringer. Mange mødre og fædre bliver så syge, at deres børn må fjernes. På halvandet år har det 63 gange været nødvendigt at fjerne et barn, fordi de sociale myndigheder og forældrene selv vurderede, at det var det bedste.

Hvis børnene i Kongelunden, Sandholmlejren og alle de andre lejre havde været danske børn, ville mødrene, altså familierne, have fået hjælp. Vi ville have forsøgt at hjælpe familien frem for

at fjerne børnene. Når det er asylbørn, gælder der andre regler: systemets regler. Børn fjernes, men mange bliver. I dag opholder der sig 682 børn i de danske asylcentre. 220 af dem har opholdt sig der i mere end 4 år.

Dansk Røde Kors har sagt, at ingen bør bo mere end et år i et asylcenter. 1.625 læger har sagt fra; de gør opmærksom på, at asylansøgerne bliver syge af at være i lejrene. Nogle mennesker er raske, når de kommer ind i lejrene, men ender med at blive så syge, at de får en humanitær opholdstilladelse. Forbruget af psykofarmaka er fordoblet, og antallet af asylansøgere, der forsøger selvmord, er tredoblet fra 2000 til 2004. Det sker, mens deres børn ser til, fortvivlede.

Vi har indkaldt til denne forespørgsel, fordi disse børns skæbne er vores ansvar. Barka, Mariam, Egzon, Manjolla, Valon, Valentina, Rania, Ardunit, Emir, Zalhit, Rani, Abera, Ejsa og alle de andre børn med fremmedklingende navne er vores ansvar. Det er børn med nøjagtig de samme behov for tryghed og beskyttelse som vores egne børn. Så længe de er her, er de vores ansvar.

Tillad mig at referere et interview med et af disse børn, 10-årige Valon, som bor i et asylcenter på 6. år sammen med sin far, mor og tre søskende. Familien kommer fra Kosovo. Han bliver spurg: »Hvad kan gøre dig glad? Det ved jeg ikke.« ... »Er din far og mor raske? Nej. Er de syge? Ja. Hvad fejler de? Min far har ondt i benet, og min mor er syg. Hvordan er hun syg? Hun har ondt i hovedet.« ... »Hvad ville være det bedste i verden? At min mor skal blive rask.«

Uanset jura, uanset forældrenes eller regeringens motiver; så er Valon og de andre børn vores ansvar. For Valon er det selvfølgelig til gavn at få flere timer i modersmålsundervisning og bedre fritidsaktiviteter, men det vil ikke gøre hans mor rask. Det vil ikke fjerne hans bekymring og hans angst. Valon og de andre børn har brug for at komme væk fra det ingenmandsland, som asylcentre er, ud i det normale samfund. Han og hans familie skal have en midlertidig opholdstilladelse, indtil familien kan sendes hjem.

Kl. 15.45

Initiativtagerne til forespørgslen har valgt at fremsætte et forslag til vedtagelse, hvor vi gentager de forslag til indsats, som Det Konservative Folkeparti tidligere har fremlagt. Vi kunne sagtens have lavet et meget mere vidtgående forslag til vedtagelse. Når vi ikke gør det, er det for at signalere, at dette ikke bør være et spørgs-